

התן והכבש

"אולי אוכל לבוא לזמן מה" ענה הכבש בהיסוס "אם לא נסתרר נוכל להיפרד".
"הו, תודה, תודה לך" קרא התן והושיט את כפו בצורה כל כך מזמיןה שהכבש קם והלך יחד איתו עד לביתו.

"עכשו" אמר התן "לך אתה והביא מים ואני אשפוך אותם לתלמידים שבשדות התירס".
ותוך כדי העבודה הוא שר בשמחה ובקול רם.
העבודה הייתה קשה, אך הכבש לא התלונן
ושמח כאשר אחרי זמן מה ראה נבטים יוצאים מהאדמה. לאלקח זמן התבואה הבשילה, נקצרה והייתה מוכנה למכירה.
כשהכל היה מוכן אמר התן לכבש "עכשו הנה נחלק זאת כדי שכל אחד יקבל את החלק המגיע לו".

"עשה זאת" אמר הכבש "הנה המאזינים".
התן התחיל לשקל את התבואה ותוך כדי כך קרא "אחד, שניים, שלושה, ארבעה, חמישה, שישה חלקים לתוכן ואחד לכבש. אם ירצה, ייקח. אם לא, ישאיר זאת".
הכבש הביט בשקט על שתי הערמות, אחת

מספרוי הברברים אפריקה צפונית.

יום אחד כשהtan טיל בשדות, פגש כבש יפה ושם רועה בין העשבים ונראה מרוצה מאוד.
"בוקר טוב" אמר התן "אני שמח לראותך.
חייבתיך בכל מקום".

"אתה?" שאל הכבש מופתע "הרי לא נפגשנו מעולם!"

"לא, אבל שמעתי עליו! הוא, אין לך יודע איזה דברים טובים שמעתי! יש כאן שישחק להם מזל!"

"יפה מאוד מכך" ענה הכבש קצת מבולבל מהדברים "ובמה אוכל לעזור לך?"

"יש שהוא שמאוד רציתי, אף כי קשה לי להציג זאת אחרי הכרות כל כך קצרה רק מתוך דברים של אחרים. חשבתי שהיא נעים לעבוד בשותפות אם רק תסכים לך. שייכים ל' שדות אחדים ואם הם יושקו כהלה הם יניבו יבול מצוין".

הכבר מצא את התן שוכב וכאילו ישן, אך ראה את מצמוץ עיניו. הוא לא שם לב לכך אלא הוריד את השק לארץ ו אמר "עכשי חלק!"

התן קם וניגש לתבואה שהייתה מחלוקת כמו קודם, שישה חלקים לעצמו ואחד לכבר.

"איך חילקת זאת?" שאל הכבש ממורמר "אתה יודע היטב שאני סחבתי את כל המים

ואתך רק שפכת אותם לתלמידים".
אתה טועה" ענה התן "זה אני שסחבתי את המים ואתה שפכת לתלמידים. כל אחד יגיד לך זאת! אם תרצה, נשאל את האנשים שחופרים כאן בסביבה!"

"טוב, שאל" אמר הכבש.

"הי, אנשים, אמרו לי. את מי שמעתם שר בזמן העבודה?"

"אותר, תן, אוטר. שרת כל כך חזק שככל העולם שמע אותו!"

"ומי זה שර? זה שנושא מים, או זה ששופר אותם?"

"הוא ברור, זה שנושא מים!"

גדולה מאוד ואחת קטנה, ועוד אמר "המתן רגע, אני רוצה להביא שקים כדי ללקחת את חלקיו".

אך הוא לא הלך להביא שקים וכשהtan כבר לא ראה אותו הוא רץ מהר לבית ידידו כלב הצד, לשם הגיע ללא נשימה.

"הו, דודי. אנא עזר לי!" קרא כשרק יכול היה לדבר. "מה קרה?" שאל כלב הצד מופתע. "בוא איתי להפיח את התן, כדי שיישלם מה שmagiu ליא" סיפר הכבש "חודשים עבדנו יחד ואני פעמים ביום סחבתי מים בזמן שהוא רק שפרק אותם לתלמידים. כתע, כשהגיע זמן להתחלק ביבול, הוא לוקח שישה חלקים ומשאיר לי רק אחד".

דמות זלגו מעיניו והוא סיבב את עצמו וניגב אותם באלייתו. כלב הצד הביט עליו רגע ועוד אמר "הביא לי השק" והכבש רץ מהר, הביא השק גדול ושם אותו לפניו. "תפתח אותו רחב, כדי שאוכל להיכנס פנימה" קרא הכלב, וכשהיה כבר מוקפל בתוך השק הורה לכבר לפקח אותו על גבו ולחזור אל התן.

"שמעת?" שאל הtan "עכשו קח את חלקך כי
אחרת אני אקח אותו".

"אכן הצלחת" ענה הכבש "ואני מודה שగברת
עליך! אבל כדי להראות לך שאין לי עלייה
טענות, תתכבד בתמירים האלה שבشك כאן."

הtan, שאהב מאד Tamrims, מיהר לשק הגadol
ופתח אותו. אך כשרק רצה להכנס אליו את
פיו ראה זוג עיניים חומות המבירות עליו.

באותו רגע הוא עזב את השק ורצץ חזרה
לכבש. "אני רק התבדרתי, אתה הבאת הנה
את כלב הציד. קח מכאן את השק ונתפרק
שוב!" והוא התחיל לחלק את התבואה מחדש
אחד, שניים, שלושה, ארבעה, חמישה,
שישה לכבר ואחד לתן" הוא ספר כשהוא
זורק מדי פעם מבט על השק.

"עכשו קח את חלקך ולך" אמר הכבש. ולtan
לא היה צריך לומר זאת פעמיים! כשהכבש
הבית עליו ראה שהוא בורח, בורח דרך
השדות והגביעות ועד כמה שהוא יודע הוא
בורח עוד היום.